

det som en lille Vimpel, man har Lyst til at vifte med overfor Husmændene. Nu er Højres Stilling til Husmandsstanden saadan, at det maaske nok kan være nødvendigt at stikke saadan en lille Vimpel ud at vifte med. Jeg tror imidlertid, at Husmændene ville forstaa at vurdere denne Fremgangsmaade fra Højres Side efter Fortjeneste.

Johan Knudsen: Jeg er maaske ikke som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (H. Rasmussen) særlig valgt med Husmændenes Stemmer, men jeg kan forsikre ham om, at jeg ogsaa føler mig berettiget til at varetage Husmændenes Interesser. Naar det ærede Medlem insinuerede, at Højres Stilling i denne Sag var at ligne ved en Vimpel, vi satte op for Husmændene, tillader jeg mig at udtale, at denne Bemærkning ikke er overensstemmende med de virkelige Forhold, og at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds maa ikke have Lov til at udkaste en saadan Beskyldning.

Stauning: Blandt de Bemærkninger, der ere faldne, siden jeg sidst havde Ordet, er der ikke nogen, der i særlig Grad giver Anledning til større Forhandling nu. Jeg skal derfor indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger. Den højtærede Minister og den ærede Ordfører have begge advaret imod vort Ændringsforslag, der gaar ud paa, at de Husmænd, som skulle have Laan, ikke behøve at være i Besiddelse af mere end 500 Kr. Den højtærede Minister sagde, at den, der vil have en Begunstigelse ifølge en Lov som denne, maa have vist, at han har Betingelser for at komme i Betragtning ved at have samlet en vis Sum Penge, og den ærede Ordfører mente, at det at fastsætte 500 Kr. som en tilstrækkelig stor Sum vilde bevirke, at Husmanden i højeste Grad vil komme til at mangle Kapital til Driften og ikke kunne magte Ejendommene til 8,000 Kr. Jeg tror dog fremdeles paa, at skulle vi hjælpe Landarbejderne, er det en gal Vej at stille de store Krav til, hvad Landarbejderen selv skal eje. Og den ærede Ordførers Paastand om, at de ikke skulde kunne magte Driften, naar de kun havde 500 Kr., omstyrtes af Husmændene selv. Deres Organisationer have vedtaget Beslutninger, hvori de anmode om, at Laaneværdien skal kunne stige til 8,000 Kr., men at man ikke stillede større Krav til dem end 500 Kr. Og

Husmændene maa jo være sagkyndige her. Ellers er man tilbøjelig til at tage et stærkt Hensyn til Sagkundskaben, og der er vel derfor ogsaa Grund til her at tage Hensyn til Husmændene, naar de i de paagældende Andragender gøre gældende, at det er muligt at drive en saadan Jordlod, naar man har de af os foreslaaede 500 Kr.

Den ærede Ordfører mente, at der fra vor Side manglede et Ændringsforslag til Nr. 9. Jeg skal ikke strides om, hvorvidt det er Tilfældet, men jeg skal gøre opmærksom paa, at i det oprindelige Udkast til Ændringsforslag havde vi under Nr. 43 et Ændringsforslag til § 9, men det er paa en eller anden Maade faldet ud. Og for saa vidt vort Forslag om de 500 Kr. vedtages, finde vi ogsaa nok ud af til tredie Behandling at stille Ændringsforslaget til § 9.

Den højtærede Minister fremsatte den Tanke, at de Husmænd, der var saaledes stillede, at de af en eller anden Grund ikke kunde komme i Betragtning ved Tillægslaanene, burde have Adgang til at skille sig af med deres nuværende Brug og komme i Betragtning efter den nye Lovs udvidede Bestemmelser. Denne Tanke er i høj Grad tiltalende. Der er enkelte Ændringer, som ere udsatte til nærmere Overvejelse inden tredie Behandling, og jeg vilde da sætte Pris paa, om man ogsaa kunde finde en Vej til den af den højtærede Minister antydede Fremgangsmaade, saa at man kan komme de Husmænd til Hjælp, der sidde haardt i det som Følge af de gamle Love og navnlig den ældste. Jeg kan tilsiende Socialdemokratiets Støtte i saa Henseende.

Den ærede Ordfører omtalte, at jeg i min første Tale havde sagt, at de tidligere Statshusmænd, der have faaet Lodder efter Lovene af 1899 og 1904, leve under de ugunstigste Vilkaar, og den ærede Ordfører sagde, at det var ikke rigtigt at sige det. Det kan jeg ikke erkende. Mange af disse Statshusmænd ere i allerhøjeste Grad uheldigt stillede. Jeg har personlig haft Lejlighed til at tale med mange af dem og ved, i hvilke usle Forhold de leve som Følge af de slette Kaar, de ere komne ind under. I Troen paa, at de kunde faa en god Bedrift, have de søgt og faaet disse Statslaan paa 3,600 Kr. De sidde nu og slide paa disse smaa Jordlodder med deres egen Bedrift og paa andres Bedrifter, de have saa godt som alle megen løs Gæld, som de have stor Vanskelighed ved at afvikle. Jeg kan derfor ikke erkende, at der er noget urigtigt i at